

lejrene, bliver der ledige Kaserner og ledige Grunde, som man med Fordel for Statskassen kan disponere over. Jo før man gaar dertil, des bedre. Endelig er der 500,000 Kr. til private Baneanlæg, for at Tilskuddet kan komme op paa omtrent den Million, som blev forudsat ved Jernbanelovene, og 600,000 Kr. til Husmandslaan — det er jo Statens Andel af den Ekstramillion, som det ved Loven af 18. April 1910 vedtoges at udlaane til Husmændene.

Jeg kommer saa til de godt 1½ Million egentlige Nybevillinger. Jeg tror ikke, der er mange af disse, som man ikke fra det høje Finansudvalgs Side vil finde er uomgængeligt nødvendige. Det er den Art Tillægsbevillinger, som vi kende, og som kommer igen Aar for Aar. Det kan vel siges i en vis Forstand at være Nybevillinger, da de ikke ere paatvunget os ved bestaaende Love, men det er ganske nødvendige Nybevillinger. Skulde jeg sammenfatte disse godt 1½ Millioner under enkelte Hovedgrupper, vil jeg først fremhæve en Post paa op imod 1/2 Mill. Kr., nøjagtigt 497,000 Kr., som skyldes forskellige Jernbane-, Telegraf- og andre Trafikbevillinger for at holde det bestaaende Trafiksystem vedlige. Endvidere er der en Udgift af 95,000 Kr. til en Flydeport til Orlogsværftets Tørdok. At anskaffe den er nødvendigt, hvis man ikke skal risikere Ødelæggelse af betydeligt større Værdier. Endvidere er der 381,000 Kr. forøgede Bevillinger til Sygekasser, Hjælpekasser og Arbejdsløshedskasser, alt sammen nødvendigt, hvis man vil holde disse Kassers Virksomhed i Gang som hidtil. Af Resten skyldes igen den langt overvejende Del de sædvanlige Reparationer af brøstfældige Bygninger og lignende og andre Overskridelser af givne Bevillinger, som ere nødvendige for at holde vedkommende Statsvirksomheder i Gang paa den Maade, som er forudsat ved gældende Love eller ved de givne Finanslovbevillinger.

Naar man forelægger Tillægsbevillingsloven, er man jo allerede et langt Stykke henne i det Finansaar, for hvilket den skal gælde, og man begynder da at spejle efter det formodede Resultat af Statsregnskabet for det Finansaar, altsaa i dette Tilfælde for Finansaaret 1910—11. Nu behøver jeg ikke at sige de ærede Medlemmer, paa hvor overordentlig gynnende Grund man her bevæger sig. Der er jo endnu en saadan Mængde ukendte Størrelser, at det er umuligt med blot tilnærmelsesvis Sikkerhed at sige, hvordan

det endelige Resultat bliver. Men Finansloven for indeværende Aar i Forbindelse med Tillægsbevillingsforslaget giver jo altid en Slags Holdepunkt. Den vedtagne Finanslov for indeværende Aar viser et Underskud paa godt 20 Mill. Kr. Se vi bort fra Optagelse og Afbetaling af Laan og regne, at de Beløb, der efter al Sandsynlighed ikke ville blive forbrugte af Bevillingerne paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, omtrent kunne balancere med de Beløb, der ere opførte som Genbevillinger fra forrige Finansaar paa nærværende Tillægsbevillingsforslag, vil man se, at hvis vi lægge Underskuddet paa den for dette Finansaar gældende Finanslov til Nybevillingerne paa Tillægsbevillingsforslaget, opgjort som nævnt, bliver der et Underskud paa ca. 26³/₅ Mill. Kr. Men, som sagt, der er jo her en Mængde ubekendte Størrelser, og Resultatet kan differere med adskillige Millioner. Man ved endnu ikke, hvorledes Statsindtægterne ville gaa ind. Det er jo kun Toldindtægterne og de dertil knyttede Forbrugsafgifter, vi saa at sige kunne føle paa Pulsen fra Maaned til Maaned. Hvorledes de andre Statsindtægter ville gaa ind, kunne vi endnu ikke danne os nogen begrundet Mening om. Heller ikke om, hvorledes Resultatet bliver af de store Statsforretningers Drift, Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet. Ikke heller, hvilke Udgiftsbesparelser eller Udgiftsoverskridelser der kommer paa de givne Bevillinger. Heller ikke, hvilke Nybevillinger det bliver nødvendigt at foreslaa til anden og tredje Behandling af Tillægsbevillingsloven. Her staa vi overfor en Række af ukendte Størrelser, der, som man let vil se, ville kunne bringe Resultatet til at differere meget betydeligt til den ene eller den anden Side. Kun een Ting kan allerede nu siges med nogenlunde Sikkerhed, nemlig, at den store Skuffelse, vi havde i Fjor paa Statsregnskabet, en Skuffelse, som ganske vist ikke kom lige paa en Gang, men som vi havde vænnet os noget til i Løbet af Aaret, nemlig, at vore Toldindtægter svigtede i saa høj Grad og bleve saa langt tilbage for det budgetterede Beløb, vil ikke ramme os i Aar, saa vidt man kan se. For Finansaaret 1909—10 vare Toldindtægterne og de dertil knyttede Forbrugsafgifter anslaaede til godt 52 Mill. Kr., men de gik kun ind med godt 42⁴/₅ Mill. Kr. og svigtede altsaa med over 9 Mill. Kr. Men for indeværende Aar ere